

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

2 JUNI 1993

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer M. Capoen —

houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen

SUBAMENDEMENT

voorgesteld door de heren D. Ramoudt en M. Verwilghen
op het in Stuk 96 (BZ 1992) — Nr. 2 door de heren J. Vande Lanotte en M. Capoen
voorgestelde amendement

Artikel 2

In de voorgestelde tekst van hoofdstuk IX van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud artikel 54 vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 54

§ 1. Een billijke vergoeding is ingevolge het in artikel 53 voorziene bouwverbod verschuldigd wanneer het bouwverbod een einde stelt aan de bestemming als woongebied en voor zover overeenkomstig de geldende voorschriften en beleidsregels op basis van deze bestemming effectief een bouwvergunning kon worden afgeleverd.

§ 2. Het recht op een billijke vergoeding ontstaat bij overdracht van het goed, bij weigering van een bouwvergunning of bij het afleveren van een stedenbouwkundig attest. De vordering tot vergoeding kan ten laatste acht jaar na de inwerkingtreding van dit decreet worden ingesteld.

Zie :

% (BZ 1992)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nrs. 2 en 3 : Amendementen
- Nr. 4 : Subamendement

§ 3. De waardevermindering die voor de vergoeding in aanmerking wordt genomen, dient te worden geraamd als het verschil tussen enerzijds de gemiddelde grondwaarde van de in de onmiddellijke omgeving gelegen bouwgronden die in de laatste vijf jaar voorafgaand aan dit decreet werden verkocht, en anderzijds de waarde van het goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op vergoeding. De vergoeding wordt geactualiseerd op basis van de index van de consumptieprijzen met als basis 1 januari 1993.

§ 4. Enkel de waardevermindering rechtstreeks voortvloeiend uit het in artikel 53 bedoelde bouwverbod, kan in aanmerking worden genomen voor een vergoeding. Voor de berekening van de schadevergoeding wordt geen rekening gehouden met de overdracht van goederen die na 1 januari 1993 doorgang vonden.

§ 5. Er is geen vergoeding verschuldigd in de gevallen voorzien in artikel 37 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. ”.

VERANTWOORDING

Een woordgebruik als „schadevergoeding” en „planschade” zijn in dit kader te verwerpen. Er kan alleen worden gesproken van een billijke vergoeding. De voorgestelde formule om deze vergoeding te berekenen op basis van de grondwaarde, gebaseerd op het vergelijkingsprincipe, lijkt de enige wijze om een reële vergoeding te bekomen. Het speculatieve van planschade of meerwaarde kan dan ook niet meer worden ingeroepen. Door de vergoeding te laten meegroeien met de index wordt een volwaardige actualisatie bekomen.

D. RAMOUDT

M. VERWILGHEN
